

Jeruzsálem pusztulása



SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jeremiás 29:1-14; 37:1-10; 38:1-6; Ezékiel 8; Dániel 9:2; Róma 1:22-25

„És igyekezzetek a városnak jólétén, amelybe fogságra küldöttelek titeket, és könyörögjetez érte az Úrnak; mert annak jóléte lesz a ti jóléteitek” (Jer 29:7).

„Isten néhány rövid év múltán Babilont használta eszközü, hogy kitöltse haragját a megátalkodott Júdán. Nabukodonozor ostromló hadai újra és újra körülzárták Jeruzsálemet és behatoltak a városba. Egyik csoportot a másik után – először csak kevés embert, majd később ezreket és tízezreket – vitték fogságba Sineár földjére, és a száműzöttek sorsára juttatták őket. Joakim, Joakin, Sedékiás Júda királyai egymás után a babiloni uralkodó hűbéresei lettek, és mindannyian fellázadtak. Az engedetlen nemzet egyre súlyosabb büntetést kapott, míg végül az egész ország elpusztult, Jeruzsálemet feldúlták és felégették; a templomot, amelyet Salamon épített, lerombolták. Júda országa összeomlott, és soha többé nem foglalta el korábbi helyét a föld népei között” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 264. o.).

Amint ezt már korábban láttuk és még tanulmányozzuk, az események bekövetkezése előtt a próféták és Jeremiás is könyörögve figyelmeztette a népet. Engedetlenségük csak romlást hozott. Tanuljunk a hibáikból!

KÖNNYHULLATÁS TAMMUZÉRT

Bár Jeremiás egyedül érezte magát, de nem így volt. Isten elhívta Ezékielt, a babiloni foglyok közül, azért, hogy figyelmeztesse és vigasztalja a száműzötteket, és az Úr megerősítette szándékát, amit Jeremiáson keresztül üzent éveken át. Ezékiel szolgálatán keresztül intette a foglyokat, hogy ne higgyék el a Babilonból való azonnali visszatérés hamis ígétét. A próféta közölte szimbólumokon keresztül azt is, hogy egy pusztító ostrom okozza Jeruzsálem vesztét, amely az emberek bűnei, hitehagyása és a bűnbánat hiánya miatt következik be.

**Olvassuk el Ezékiel 8. fejezetét! Mit látott a próféta? Mit mond el ez egy vezető kultúra hatásáról, és miként befolyásolja még az élet legszen-
tebb dolgait is? Milyen intő figyelmeztetést látunk ebben?**

Nem számított, hogy Mózes könyvei és a próféták írásai többször és egyértelműen tilalmazták a bálványimádást, a pogány istenek tiszteletét, ennek ellenére ezeket mégis elkövezték, még a templom szent területein is. A „könnyhullatás Tammuzért” könyörgés volt egy mezopotámiai istenért. *„Sőt még a papok fejedelmei és a nép is, mindnyájan szaporították a bűnt a pogányok minden undokságai szerint, és megfertőztették az Úr házát, amelyet megszentelt vala Jeruzsálemben”* (2Krón 36:14).

Olvassuk el figyelmesen Ez 8:12 versét! *„A képes házban”* szófordulat a fordításban kissé nehezen érthető. Egyrészt azokat a helyiségeket jelentette, ahol bálványait tartották, másrészt értelmezhetjük saját fantáziájuk házá-
nak és területének is, tulajdonképpen saját szívüket szimbolizálja. Minden-
esetre a vének és a vezetők olyan mélyre süllyedtek, hogy azt állították: Isten már nem látja, mit tesznek és az Úr elhagyta őket. Úgy vélték: *„Az Úr már nem foglalkozik ezekkel a dolgokkal, mivel ezek nem fontosak.”* A szent helyen, a templom szentségében az emberek mély bálványimádásba merültek, és sok egyéb olyan dolgot is elkövezték, amit Isten Igéje egyértelműen meg-
tiltott. Ami még rosszabb, meg is magyarázták a tetteiket. Pál apostol hasonló helyzetet említett, amikor szólt azokról, akik a teremtményt imádták a Teremtő helyett (Róm 1:22-25).

SEDÉKIÁS KIRÁLY BOLDOGTALAN URALKODÁSA

Sedékiás nevének jelentése: „Jahve igazságos”. Júda trónján ő volt az utolsó király a babiloni pusztulás előtt Kr. e. 586-ban. Úgy tűnt, hogy hallgat Jeremiás szavaira és behódol Babilonnak. Azonban ez a hozzáállása később megváltozott.

Olvassuk el Jer 37:1-10 verseit! Mire figyelmeztette Jeremiás Sedékiás királyt?

Az alattvalóitól és a nemesek irányából érkező nyomás hatására Sedékiás figyelmen kívül hagyta Jeremiás intelmeit, és katonai szövetségre lépett Egyiptommal, reménykedve, hogy megmenekül Babilontól (Ez 17:15-18). Egyértelmű figyelmeztetést kapott, hogy a szabadítás korántsem az egyiptomiaktól érkezik.

Olvassuk el Jer 38:1-6 verseit! Mi történt ismét Jeremiással, miután Isten szavát hirdette a népnek?

„Jézus pedig monda nékik: Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában” (Mk 6:4). Szegény Jeremiásnak megint szembe kellett néznie a honfitársai haragjával. Mint a nép többi tagja, ő sem mondhatta, hogy nem kapott figyelmeztetést. Ebben az esetben a figyelmeztetés arra vonatkozott, hogy milyen megpróbáltatásokra kell számítanania, ha hűséges marad. Ő pedig az maradt. Mennyire nehéz lehetett Jeremiásnak, akit megvádoltak, hogy a nép morálját megrontja. Az ország szembesült a külső ellenséggel, amelytől Jeremiás évekig óvta népét, és kijelentette, hogy nem győzhetnek, mivel maga az Úr is ellenük van. Teljesen egyértelmű, hogy a körülmények hatására a prófétát el akarták hallgatni. Annyira lesüllyedtek bűneikben, hogy meg sem hallották az Úr hangját, ehelyett az ellenség szavának gondolták.

Mennyire mély volt a gödör? Gondolj arra, hogy milyen nehéz lehetett Jeremiásnak a vádat hallani, hogy bántani akarta a népet és nem annak jólétéért küzdött! Milyen érzés szembesülni azzal a váddal, hogy azok bántanak, akiken valójában segíteni akarsz?

JERUZSÁLEM BUKÁSA

Jeruzsálem ostroma Kr. e. 588 januárjában kezdődött és eltartott Kr. e. 586-ig. Jeremiás próféta szavai beteljesedtek, amikor Kr. e. 587 augusztusában a babiloni seregek betörték a falakat és behatoltak Jeruzsálembe. Az éhség olyan nagy volt az ostromlott városban, hogy a védőknek minden erejük elfogyott az ellenállásra. Sedékiás király hiába menekült el a családjával, elfogták és Nabukodonozor elé vitték, aki fiait kivégeztette, őt magát pedig örök fogságra Babilonba hurcoltatta. A szomorú történetet Jer 39:1-10 versében olvashatjuk.

Olvassuk el Jer 40:1-6 verseit! Mi volt Nebuzaradan szavainak jelentősége, amit Jeremiáshoz intézett?

Milyen érdekes, hogy ez a pogány hadvezér jobban megértette Jeremiás helyzetét, mint saját népe! Nyilvánvaló, hogy a babiloniaiak ismerték valamennyire Jeremiás helyzetét, és ezért másként kezelték a prófétát, mint a többi foglyot, mint például Sedékiást (Jer 39: 11-12). De hogy miért tulajdonította a pogány hadvezér Jeruzsálem bevételét az Úrnak, a nép bűnei miatt kiszabott büntetésként, és nem a saját isteneinek, a szöveg erről nem tesz említést. Az Úr ezekben a nyomorúságos időkben is kinyilatkoztatta magát a pogányoknak.

Milyen lehetősége volt Jeremiásnak? Mehetett a foglyokkal Babilonba vagy maradhatott otthon a maradékkal. Egyik kilátás sem bizonyult biztatónak, ha figyelembe vesszük a körülményeket. Természetesen mind a fogságba menőknek, mind az otthon maradóknak komoly lelki szükségletei voltak, és Jeremiás szolgálhatott volna nekik. Ő azonban vívódott, tépelődött magában, majd úgy döntött, hogy az elpusztított országban marad, népe között folytatja szolgálatát, akikért oly sokat küzdött és szenvedett. Munkálkodik a jövőért, mert hitt az új kezdetben és az új szövetségben.

Hogyan tanulhatunk meg másoknak szolgálni, tekintet nélkül a körülményekre? Miért fontos a szolgálat?

TELJES SZÍVEDBŐL

„És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem” (Jer 29:13). Milyen tapasztalatod volt ezzel az ígérettel kapcsolatban? Mit jelent a „teljes szívedből” kifejezés?

Az Úr kezdettől fogva ismeri a véget. Jeruzsálem népe még Babilon ellen harcolt, remélve, hogy a hamis próféták jövendölései valóra válnak. Isten már akkor arra használta fel Jeremiást, hogy a jövő üzenetét közvetítse népe felé, hogy szóljon a Babilonban levőkhöz, de azokhoz is, akik később kerülnek oda. És milyen szavakat használt!

Olvassuk el Jer 29:1-14 verseit! Isten szeretete és kegyelme hogyan nyilvánul meg ezekben a versekben?

Megjelenik a kegyelem igaz ígérete, nem úgy, mint azok a „kegyelmi ígéretek”, amelyeket a hamis próféták hirdettek meg, és amelyek megnyugtatták őket, hogy fogságuk rövid lesz, legfeljebb két esztendeig tart. Isten terve nem ez volt, tehát nem is következett be. Helyette, Mózes igaz tanítása alapján el kellett fogadják sorsukat, mert halála előtt Mózes így fogalmazott: ha megtérnek, visszamehetnek a szülőföldjükre.

Olvassuk el 5Móz 30:1-4 verseit! Jeremiás üzenetét milyen mértékben aktualizálják e szavak?

Ellen G. White munkásságán keresztül rendelkezünk a prófétai ajándékkal. Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nem viseltetünk iránta hasonlóan, mint Jeremiással szemben tették a kortársai?

A HETVEN ÉV

Jeremiás két irányban hat a fogságban levők gondolkodására: egyrészt ne higgyenek a lázítóknak, másrészt ne csüggedjenek el! Felszólítja honfitársait, hogy imádkozzanak Babilon országáért. Ez a felhívás bizonyára ámulatba ejtette a deportáltakat. Izrael történetében teljesen ismeretlen volt az, amit Jeremiás kért a foglyoktól. Az, hogy a választott nép egy idegen pogány országért, sőt az ellenségéért mondjon imát, ez merőben új helyzetet jelentett. Gondolkodásával a jeruzsálemi templomhoz kötődő téves korlátokat törte át: pogány földön is lehet imádkozni, és az Örökkévaló meghallgat.

Nézzük meg, amit Isten Jer 29:7 versében mond: „*mert annak (a városnak) jóléte lesz a ti jóléteitek is.*” Idegenként különösen kiszolgáltatott helyzetben voltak, amikor általános hanyatlás következett be az országban. A történelem folyamán sokszor láttuk a tolerancia hiányát, amikor egy nép nehéz időket élt át; ilyenkor az emberek bűnbakokat kerestek, hibáztattak idegeneket és kisebbségi csoportokat, akik könnyen célponttá váltak.

Milyen bátorító ígéretet adott Isten a foglyoknak Jer 29:10 versében (lásd még 2Krón 36:21; Jer 25:11-12; Dán 9:2)?

Amit az Úr mondott, az mind beteljesedett, tehát minden okuk megvolt arra, hogy elhiggyék, Isten beteljesíti ezt a próféciaát is (Jer 29:10). Azt, hogy miért tart hetven évig a fogság, nem tudjuk pontosan, de kapcsolódik a szombati nyugalomhoz (3Móz 25:4; 26:34, 43). Fontos ezzel a jövődőléssel kapcsolatban az, ha a nép hittel elfogadta volna, akkor a száműzötteknek ez a reménységet és Isten hatalmának jelenlétét eredményezte volna. A külsőségek és a balsors ellenére tudhatták azt, hogy nem minden veszett el és az Úr nem hagyta el őket. A szövetség népe voltak, mivel Isten még nem vetette el Izrael népét. A megváltás elérhető volt mindazok számára, akik elfogadták a feltételeket.

Milyen próféciaák jelentik számodra a reményt? Melyek azok, amelyek erősítik a hitedet és segítenek bízni az Úrban?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Szüntelen ki vagyunk téve annak a veszélynek, hogy az evangélium egyszerűsége fölé helyezkedjünk. Sokak hő vágya, hogy a világ figyelmét valami olyan eredeti dologra irányítsák, amely lelki elragadtatásba emeli az embereket és új tapasztalatokat ad nekik. Igaz, hogy a jelenlegi tapasztalatoknak meg kell változniuk, de ez azért van, mert a jelenvaló igazság szentségéhez nem úgy viszonyulnak, ahogyan kellene. A szív megváltozására van szükség, amit egyedül akkor érhetünk el, ha személyesen folyamodunk Istenhez áldásért és erőért, valamint ha buzgón imádkozunk azért, hogy kegyelme ránk áradhasson és jellemünk átalakuljon. Erre a változásra van ma szükség, s e tapasztalat elnyerésére szívbeli komolysággal és kitartó igyekezettel kell törekednünk. Őszintén kellene kérdeznünk, hogy mit kell tennünk üdvösségünk érdekében. Tudnunk kellene, hogy mik azok a lépések, melyek a menny felé vezetnek bennünket” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. köt., Budapest, 1999, Advent Kiadó, 179. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Jeremiás azt mondta a népnek, hogy „keressétek az Urat”. Hogyan tehetjük ezt meg? Hogyan válaszolnál, ha valaki megkérdezné tőled: „Szeretném én is megismerni az Urat, hogyan találom meg Őt?”
2. Gondolkozzunk el azon, hogy a prófétákat mennyire félreértették és rosszul bántak velük saját kortársaik! Ezek alapján hogyan kell viszonyulnunk Ellen G. White szolgálatához? Gondolkojunk el erről annak fényében, amit Jézus mondott: „*Jaj, néktek képmutató írástudók és farizeusok! Mert építitek a próféták sírjait és ékesgetitek az igazak síremlékeit. És ezt mondjátok: Ha mi atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna az ő bűntársaik a próféták vérében. Így hát magatok ellen tesztek bizonyosságot, hogy fiai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat*” (Mt 23:29-31).
3. Gondolkozz el a csütörtöki tanulmány végén feltett kérdésen! Sok prófécia már beteljesedett a múltban, és ma már láthatjuk, hogyan teljesedtek. E próféciaik mennyiben segítenek nekünk bízni abban, hogy a jövőben is beteljesednek a próféciaik?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY:

VALÓSÁG

Nem kellett volna
megvárnod
a küzdelem végét!

Magasztos tervek, büszke tartás.
Pedig milyen gyönyörű
a ruhán egy folt,
amikor vállalja önmagát.

A legszebb cipődet elszaggattad
egy négylevelű lóheréért.

Mindent elnyel a valóság
mozdulatlan jelenléte,
a mezítelenség,
a biztos alapot kínáló
szenvedés.